T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2022/287
KARAR NO : 2023/643
KARAR TR : 16/10/2023

ÖZET: Yersiz ödendiğinden bahisle *"fark tazminatı ödemesinin"* iadesine ilişkin idari işlemin idari yargı yerinde kısmen iptali karşısında, idari yargı yeri kararının BENİMSENMESİ suretiyle, yersiz ödemenin tahsili için açılan alacak davası sonucu adli yargı yerinde verilen kabul kararının KALDIRILARAK 2247 sayılı Kanun'un 25. maddesi uyarınca DAVANIN ESASIHAKKINDA YENİ KARAR VERİLMESİ suretiyle HÜKÜM UYUŞMAZLIĞININ GİDERİLMESİ hk.

K A R A R

Hüküm Uyuşmazlığının Giderilmesini İsteyen (İdari Yargıda Davacı, Adli Yargıda Davalı) : N.K
Vekili : Av. F.Ç
Karşı Taraf : Ege Üniversitesi Rektörlüğü
Vekili : Av.N.D

I. İDARİ YARGIDA DAVA SÜRECİ

A. Dava Konusu Olay

1.Ziraat Bankasında Müdür Yardımcısı olarak görev yapmakta iken Ege Üniversitesine Araştırmacı olarak atanan davacının parasal haklarına ilişkin olarak İzmir 4. İdare Mahkemesinin 29/12/2005 tarih ve E.2004/1644, K.2005/1600 sayılı "*dava konusu işlemin iptali ile maaş farkları ve eksik ödemelerin tahsili*"ne dair kararın Danıştay Beşinci Dairesinin 17/04/2009 tarih ve E.2006/3342, K.2009/2033 sayılı kararı ile bozulmasına karar verildiği, İzmir 4. İdare Mahkemesinin 08/04/2010 tarih ve E.2010/337, K.2010/432 sayılı kararı ile bozmaya uyularak davanın reddine karar verildiği ve yargılamanın yenilenmesi isteminin de kesin olarak reddedildiğinden bahisle ödenen fark tazminatları tutarı olan 33.577 TL'nin 2009 Eylül ayından itibaren kesilmesine ve geriye dönük yersiz ödemelerin adına borç çıkartılmasına ilişkin idari işlemin iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açılmıştır.

B. Yargılama Aşamaları

2. İzmir 2. İdare Mahkemesi 07/10/2010 tarih ve E.2010/40, K.2010/1296 sayılı kararı ile; *"davacıya ödenen fark tazminatlarının kesilmesine ilişkin kısmının reddine, ödenen fark tazminatlarının davacıdan geri istenmesine ilişkin işleme yönelik kısmının ise incelenmeksizin reddine"* karar vermiştir. Bu karara karşı davacı tarafça temyiz yoluna gidilmiştir.

3. Danıştay Beşinci Dairesi 24/06/2014 tarih ve E.2011/8214, K.2015/11065 sayılı kararı ile, davanın reddedilen kısmı yönünden kararın onanmasına, davanın incelenmeksizin reddedilen kısmı yönünden ise *"uyuşmazlığın esası hakkında karar verilmesi gerektiği"* gerekçesiyle kararın bozulmasına karar vermiştir.

4. İzmir 2. İdare Mahkemesi 27/02/2017 tarih ve E.2016/472, K.2017/287 sayılı kararı ile, *"bozma kararına uyulmasına ve ödenen fark tazminatlarının geri istenilmesine ilişkin işlem yönünden davanın reddine"* karar vermiş; davacı tarafça yapılan temyiz başvurusu sonucunda Danıştay Onbirinci Dairesinin 17/05/2018 tarih ve E.2018/94, K.2018/2458 sayılı kararı ile *"eksik inceleme"* gerekçesiyle temyize konu kararın bozulmasına karar verilmiş, davalı tarafça yapılan karar düzeltme başvurusu Danıştay Onikinci Dairesinin 13/03/2019 tarih ve E.2018/9702, K.2019/1885 sayılı kararı ile kesin olarak reddedilmiştir.

5. **İzmir 2. İdare Mahkemesi 10/06/2020 tarih ve E.2019/795, K.2020/568 sayılı kararı**ile, *"şahsa bağlı saklı hak kapsamında üç yıllık sürenin sona erdiği 24/05/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak yapılan ödemelerin geri istenilmesine olanak bulunmadığı"* gerekçesiyle davacıya ödenen 33.577 TL fark tazminatının geri istenilmesine ilişkin 19/11/2009 tarih ve 2015 sayılı dava konusu işlemin, 4.524,68 TL'lik kısmının iptaline, kalan 29.052,32 TL'lik kısmı yönünden ise davanın reddine karar vermiştir. Bu karara karşı taraflarca temyiz

başvurusu yapılmış, Danıştay Onikinci Dairesinin 29/12/2020 tarih ve E.2020/4355, K.2020/4939 sayılı kararı ile temyize konu kararın onanmasına, bu karara karşı yapılan karar düzeltme istemi üzerine de aynı Danıştay Dairesinin 14/09/2021 tarih ve E.2021/3755, K.2021/4422 sayılı kararı ile karar düzeltme isteminin reddine kesin olarak karar verilmiştir. Mahkeme kararının ilgili kısmı şöyledir:

"Dosyanın incelenmesinden; Ziraat Bankası A.Ş.'de 399 sayılı KHK eki 1 sayılı cetvele tabi müdür yardımcısı olarak görev yapmaktayken, 4046 sayılı Kanun uyarınca davalı idareye araştırmacı olarak 24.05.2002 tarihinde atanan davacı tarafından, maaşının ödenmesi sırasında 4046 sayılı Kanun uyarınca ödenen fark tazminatının hesabında önceki kurumunda ödenen ek tazminat, bankacılık tazminatı ve ikramiyenin dikkate alınmamasına ilişkin işlemin iptali ve ödenmeyen parasal haklarının yasal faiziyle birlikte ödenmesine hükmedilmesi istemiyle açılan davada, İzmir 2. İdare Mahkemesinin 22.04.2003 tarihli ve E:2002/1205; K:2003/587 sayılı kararıyla; dava konusu işlemin iptaline, yoksun kaldığı parasal haklarının davanın açıldığı tarihten itibaren hesaplanacak yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine karar verildiği, kararın Danıştay Beşinci Dairesinin 08.06.2004 tarihli ve E:2003/5744; K:2004/2771 sayılı kararıyla gerekçe değiştirerek onandığı ve Danıştay Beşinci Dairesinin 15.12..2004 tarihli ve E:2004/6076; K:2004/5412 sayılı kararıyla kararın düzeltilmesi isteminin reddedilerek kesinleştiği; davacının, ödenmeyen parasal haklarının anılan karar uyarınca ödenmesi istemiyle yaptığı başvurunun zımnen reddi üzerine eski ve yeni görevleri arasındaki parasal hak farkının ödenmesi sırasında, eski görevinin parasal haklarının, ek tazminat ve bankacılık tazminatının yeni kurumuna atandığı tarihteki net farkıyla, şahsa bağlı saklı tutulan unsurların ödeme tarihine kadar yapılan maaş artışları yansıtılarak hesaba katılmak suretiyle belirlenerek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açtığı davada; İzmir 4. İdare Mahkemesinin 29.12.2005 tarihli ve E:2004/1644; K:2005/1600 sayılı kararıyla, davacının şahsa bağlı haklarının güncel tutarı ile ödenmesi gerektiği gerekçesiyle zımni ret işleminin iptaline, yoksun kaldığı parasal haklarının yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine karar verildiği, kararın Danıştay Beşinci Dairesinin 17.4.2009 tarihli ve E:2006/3342; K:2009/2033 sayılı kararı ile davacı her ne kadar Danıştay Beşinci Dairesinin 08.06.2004 tarihli ve E:2003/5744, K:2004/2771 sayılı kararına dayanarak dava açmış ise de iptal kararının onanmasına ilişkin kararda değiştirilen gerekçenin açıklayıcı bir yorumdan ibaret olması; esasen davacı ve onunla aynı konumda olan personele 4046 sayılı Kanun'un 22. maddesi hükümlerine göre eski kurumundaki maaş unsurları üzerinden ödeme yapılmayıp atandığı ve kurumundan ayrıldığı tarihteki maaşı ile yeni kurumunda hak ettiği maaş arasında fark mevcut ise tazminat olarak bu farkın yeni kurumundaki maaşına eklenerek ödenmesinin, dolayısıyla şahsa bağlı hak olan ödeme unsurlarının da yeni kurumundaki maaşında güncelleme yapılmak suretiyle değerlendirilmesinin gerekmesi karşısında, isteğinin dayanağının bulunmadığı, davacıya açıklanan biçimde yapılan hesaplamaya dayalı ödemelerde Yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle kararın bozulmasına karar verildiği; mahkemece bozma kararına uyularak, davacıya yapılan ödemelerde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle08.04.2010 tarihli ve E:2010/337; K:2010/432 sayılı karar ile davanın reddine karar verildiği, bu kararın da Danıştay Beşinci Dairesinin 14.11.2011 tarihli ve E:2010/5155; K:2011/6307 sayılı kararı ile onandığı ve 11.12.2012 tarihli E:2012/1868; K:2012/8583 sayılı kararı ile kararın düzeltilmesinin isteminin reddine karar verildiği; yukarıda anılan İzmir 4. İdare Mahkemesince verilen iptal, kabul kararının Danıştay Beşinci Dairesinin kararı ile bozulması üzerine, bu karar uyarınca ödenen toplam 10.389,11 TL ile Haziran 2006-Ağustos 2009 tarihleri arasında işgal ettiği kadro karşılığı alması gereken maaşı ile güncellenmiş olarak almakta olduğu maaşı arasındaki fark tazminatı olan 23.993,08 TL olmak üzere borç çıkarıldığı, borç tutarında düzeltme yapan davalı idarenin dava konusu işlem ile 33.577,00 TL kişi borcu çıkardığı ve bu borcun doğuş sebebini yine İzmir 4. İdare Mahkemesince verilen iptal, kabul kararına istinaden ödenen fark tazminatının Danıştay Beşinci Dairesince bozulması olduğunu; borcun doğuş tarihinin ise yersiz fark tazminatı ödendiği tarih 15.06.2002 ve 15.08.2009 olarak belirtildiği, davacı tarafından söz konusu işlemin iptali ile fark tazminatlarının atandığı tarihten itibaren güncel değerleriyle hesaplanarak yasal faiziyle birlikte ödenmesine hükmedilmesi istemiyle bakılan davanın açıldığı ve davanın davacıya ödenen fark tazminatlarının kesilmesine yönelik ret kararının onanarak kesinleştiği, uyuşmazlığın ödenen fark tazminatlarının davacıdan geri istenilmesinden kaynaklandığı anlaşılmıştır.

Yukarıda yer verilen düzenleme uyarınca, davacının 4046 sayılı Kanun uyarınca ödenen fark tazminatının hesabında önceki kurumunda ödenen ek tazminat, bankacılık tazminatı ve ikramiyenin de dikkate alınarak üç yıl süre ile şahsa bağlı saklı hak kapsamında yararlanacağı açıktır.

Uyuşmazlıkta, şahsa bağlı hak süresinin son bulduğu tarihe kadar davacıya yapılması gereken ödemelere ilişkin davacının açtığı ilk davada kesinleşen iptal, kabule ilişkin yargı kararı da dikkate alınarak, davacıya anılan döneme ilişkin yapılan ödemeler borç çıkarılamayacağı anlaşılmaktadır.

Bu durumda; şahsa bağlı saklı hak kapsamında üç yıllık sürenin sona erdiği 24.05.2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak yapılan ödemelerin geri istenilmesine olanak bulunmadığından, davacıya ödenen 33.577,00 TL fark tazminatının geri istenilmesine ilişkin 19.11.2009 gün ve 2015 sayılı işlemin dava konusu işlemin anılan dönemlere ilişkin olarak 4.524,68-TL'lik kısmında hukuka uyarlık, kalan kısmının geri istenilmesinde ise hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır."

II. ADLİ YARGIDA DAVA SÜRECİ

A. Dava Konusu Olay

6. Davacı idare vekili, davacıya ödenen ve yapılan yargılama sonucunda yersiz ödendiği anlaşılan 33.577 TL tutarındaki fark tazminatının tahsili amacıyla başlatılan icra takibine itirazın iptali ve icra inkar tazminatı ödenmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

B. Yargılama Aşamaları

7. **İzmir 4. Asliye Hukuk Mahkemesi 12/05/2014 tarih ve E.2010/260, K.2014/256 sayılı kararı**ile, *"idari yargıda yapılan yargılama sonucunda davacının fark tazminatının ödenmesinin iptaline yönelik açtığı davanın reddine karar verildiği"* gerekçesiyle takibin 33.577 TL asıl alacak ve 115,91 TL işlemiş faiz üzerinden devamına, icra inkar tazminatı isteminin reddine karar vermiş, davacı tarafça yapılan temyiz başvurusu Yargıtay 3. Hukuk Dairesinin 24/02/2015 tarih ve E.2014/16428, K.2015/2909 sayılı kararı ile reddedilerek anılan karar onanmış, karar düzeltme istemi de anılan Yargıtay Dairesinin 07/09/2015 tarih ve E.2015/8371, K.2015/13568 sayılı kararı ile kesin olarak reddedilmiştir. Mahkeme kararının ilgili kısmı şöyledir:

"Dava, Ziraat Bankası Müdür yardımcısı iken davacı Üniversite'ye atanan davalıya 15.06.2002-15.08.2009 tarihleri arasında yersiz ödenen 33.577,00 TL. yersiz ödenen alacağın tahsili için başlatılan icra takibine itirazın iptali istemine ilişkindir.

Davacı, önceki görev yeri olan Ziraat Bankası'ndan almakta olduğu aylık, ek gösterge vs. tazminat toplamının yeni atandığı Ege Üniversitesi Rektörlüğü tarafından kendisine ödenmesi ve eksik ödeme yapılmasına ilişkin işlemin iptali istemi ile İzmir 2. İdare Mahkemesi'nin 2002/1205 E., 2003/587 K. sayılı dosyasında dava açmış, 22.04.2003 tarihinde dava konusu işlemin iptaline karar verilmiş, Danıştay 5. Dairesi tarafından onanarak kesinleşmiştir.

Bu karardan sonra davacı İzmir 4. İdare Mahkemesi'nin 2004/1644 eski esas sayılı dosyasında Ege Üniversitesi Rektörlüğü hakkında 19.08.2004 tarihli başvurusunun cevap verilmemek suretiyle zımnen reddine ilişkin işlemin iptali ile söz konusu maaş farkları ve diğer eksik ödemelerin yasal faizi ile tazmini için dava açmıştır. 29.12.2005 tarihli ilâmla davacının maaş farklarının davalı idareye 19.08.2004 başvuru tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davacıya ödenmesine karar verilmiştir. Karar, Danıştay 5. Dairesi'nin 2006/3342 E:, 2009/2033 K. sayılı ilâmı ile bozulmuştur. Bozmadan sonra İzmir 4. İdare Mahkemesi'nin 08.04.2010 tarihli, 2010/337-432 E.K. sayılı ilâmı ile davanın reddine karar verilmiş ve bu karar onanarak kesinleşmiştir.

Mali Müşavir bilirkişiden dosya üzerinden takip konusu asıl alacak ve işlemiş faiz miktarı yönünden hesap raporu aldırılmıştır. 28.03.2014 tarihli raporda takip tarihi itibariyle asıl alacağın 33.577,00 TL., takip tarihine kadar işlemiş faizin 115,91 TL., takip tarihinden dava tarihine kadar işlemiş faizin 1.167,38 TL. olduğu bildirilmiştir. Rapor yargı denetimine elverişli olup, benimsenmiştir.

İşlemiş faizde fazla talep vardır. Davanın bu nedenle kısmen kabulüne karar verilmelidir. Alacak İdare Mahkemesinde yapılan yargılama sonucunda belli olduğundan, icra inkâr tazminatının yasal şartları oluşmamıştır."

III. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNDEN İSTEK

8. İdari yargı yerinde davacı ve adli yargı yerinde davalı olan başvurucu, idari yargı yerinde "*yersiz ödemelerin borç çıkartılmasına ilişkin işlemin"* kısmen iptaline karar verildiği halde, adli yargı yerinde "*idari yargıda davanın reddine karar verildiği"* gerekçesiyle tüm fark tazminatlarının tahsiline karar verildiğini, kararlardan hangisinin uygulanacağı konusunda tereddüt doğduğundan ve hakkın yerine getirilmesinin olanaksız hale geldiğinden bahisle, ortaya çıkan hüküm uyuşmazlığının idari yargı yerinde verilen iptal kararının benimsenmesi suretiyle giderilmesi talebinde bulunmuştur.

9. Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığınca 2247 sayılı Kanun'un 24. ve 16. maddelerine göre ilgili Başsavcıların yazılı düşünceleri istenilmiştir.

IV. BAŞSAVCILIK DÜŞÜNCELERİ

A. Danıştay Başsavcılığının Yazılı Düşüncesi

10. Danıştay Başsavcısı, özetle; *"İdari yargıda açılan parasal haklara ilişkin davalarda, Mahkemece verilen iptal kararının temyizen incelenmesi sürecinde yürütülmesinin durdurulmasına veya bozulmasına karar verilmesi ya da ilk derece mahkemesince bozma kararına uyularak davanın reddedilmesi hallerinde, iptal kararı uyarınca ödenmiş olan parasal hakların idarece geri istenebileceği açık olduğu, olayda da, borç çıkarılmasına ilişkin işlemin yargı kararının yerine getirilmesi amacıyla tesis edildiğinin anlaşıldığı, ancak; yargı kararı gereğince tesis edilen işlemin, davacıdan geri istenilen tutar yönünden hukuka uygun olup olmadığının incelenerek hüküm kurulması gerektiğinin de açık olduğu, bu bağlamda; davacının 4046 sayılı Kanun uyarınca ödenen fark tazminatının hesabında önceki kurumunda ödenen ek tazminat, bankacılık tazminatı ve ikramiyenin de dikkate alınarak üç yıl süre ile şahsa bağlı saklı hak kapsamında yararlanacağı, uyuşmazlıkta, şahsa bağlı hak süresinin son bulduğu tarihe kadar davacıya yapılması gereken ödemelere ilişkin davacının açtığı ilk davada kesinleşen "iptal, kabule" ilişkin yargı kararı da dikkate alınarak, davacıya anılan döneme ilişkin yapılan ödemelerin borç çıkarılamayacağı, şahsa bağlı saklı hak kapsamında üç yıllık sürenin sona erdiği 24/05/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak yapılan ödemelerin geri istenilmesine olanak bulunmadığı sonucuna varıldığından, İdare Mahkemesince, davacıya ödenen 33.577 TL fark tazminatının geri istenilmesine ilişkin 19/11/2009 gün ve 2015 sayılı işlemin, anılan dönemlere ilişkin olarak 4.524,68 TL'lik kısmında hukuka*

uyarlık, kalan kısmının geri istenilmesinde ise hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle kurulan hükümün hukuka uygun olduğunu" belirterek, sonuçta adli yargı yeri kararının kaldırılmasına ve idari yargı yeri kararının benimsenmesi suretiyle hüküm uyuşmazlığının giderilmesinin uygun olacağı yolunda yazılı düşünce vermiştir.

B. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Yazılı Düşüncesi

11. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, özetle; *"hüküm uyuşmazlığına konu İzmir 2. İdare Mahkemesi kararında, davacıya ödenen fark tazminatı tutarı toplam 33.577 TL'nin geri istenilmesine ilişkin 19/12/2009 tarihli ve 2015 sayılı işlemin, 4.524,68 TL'lik kısmının iptaline, kalan 29.052,32 TL'lik kısmı yönünden ise davanın reddine karar verilmesine karşın; İzmir 4. Asliye Hukuk Mahkemesi kararında, takibin 33.577,00 basıl alacak ve 115,91 TL işlemiş faiz üzerinden devamına, icra inkar tazminatı isteminin reddine karar verildiği anlaşılmakla, iki karar arasında 4.524,68 TL'lik kısım yönünden oluşan çelişki nedeni ile hakkın yerine getirilmesinin olanaksız hale geldiği, bu duruma göre, söz konusu adli ve idari yargı kararları arasında hüküm uyuşmazlığı bulunduğu kabul edilmesi"* gerektiği, *"davacının 4046 sayılı Kanun uyarınca ödenen fark tazminatının hesabında önceki kurumunda ödenen ek tazminat, bankacılık tazminatı ve ikramiyenin de dikkate alınacağı ve bu tazminattan üç yıl süre ile şahsa bağlı hak kapsamında yararlanacağı, uyuşmazlıkta, 4046 sayılı Kanun'un 22/6. maddesi gözetildiğinde, şahsa bağlı hak süresinin son bulduğu 24/05/2005 tarihine kadar davacıya yapılması gereken ödemelere ilişkin davacının açtığı ilk davada kesinleşen karar da dikkate alınarak, davacıya anılan döneme ilişkin yapılan ödemelerin borç çıkarılamayacağı, bu itibarla, şahsa bağlı hak kapsamında üç yıllık sürenin sona erdiği 24/05/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak yapılan ödemelerin geri istenilmesine olanak bulunmadığı sonucuna varılarak İzmir 2. İdare Mahkemesince; davacıya ödenen 33.577 TL fark tazminatının geri istenilmesine ilişkin 19/11/2009 tarihli ve 2015 sayılı işlemin, anılan dönemlere ilişkin olarak 4.524,68 TL'lik kısmında hukuka uyarlık, kalan kısmının geri istenilmesinde ise hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle verilen kararın hukuka uygun olduğu"* belirterek, sonuçta adli yargı yeri kararının kaldırılmasına ve idari yargı yeri kararının benimsenmesi suretiyle hüküm uyuşmazlığının giderilmesinin uygun olacağı yolunda Danıştay Başsavcılığı ile aynı yönde yazılı düşünce vermiştir.

V. İLGİLİ HUKUK

Mevzuat

12. 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun'un *"Kuruluşlardaki Personelin Nakli"* başlıklı 22. maddesi şöyledir:

> *"Özelleştirme programına alınan kuruluşlarda (iştirakler hariç) ilgili kuruluş veya İdare tarafından istihdam fazlası personel belirlenmesi ya da bu kuruluşların kısmen veya tamamen satışı nedeniyle kamu tüzel kişiliğinin sona ermesi, devredilmesi, küçültülmesi, faaliyetlerinin durdurulması, kapatılması, tasfiye edilmesi halinde; bu kuruluşlarda programa alınma tarihi itibarıyla 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tâbi olarak veya sözleşmeli statüde çalışmakta olanlar ile iş kanunlarına tâbi olarak görev yapmakla birlikte toplu iş sözleşmesi hükümlerinden yararlanmayan genel müdür, genel müdür yardımcısı, teftiş kurulu başkanı, kurul başkanı, daire başkanı, müessese, bölge, fabrika, işletme ve şube müdürü, müfettiş ve müfettiş yardımcısı, müşavir ve başuzman unvanlı kadrolara atanmak suretiyle görev yapan personel, kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilmek üzere yukarıda belirtilen işlemlerin tamamlanmasından itibaren onbeş gün içerisinde İdare tarafından Devlet Personel Başkanlığına bildirilir. Nakil hakkı tanınan bir kadro veya pozisyonda görev yapmakta iken İdare tarafından ihdas edilen ve iş kanunlarına tâbi olan kadrolara atanmayı kabul edenler ile kuruluş özelleştirme programına alındıktan sonra kuruluşa naklen veya açıktan atananlar bu madde ile getirilen nakil hakkından yararlanamaz. İdare, özelleştirme programındaki kuruluşlarda nakil hakkı kapsamında yer alan kadro ve pozisyonlardan boş bulunanları iptal etmeye, kadro ve pozisyonların yerini, aynı kuruluş bünyesindeki şirketler veya işyerleri arasında değiştirmeye yetkilidir. Özelleştirme programındaki herhangi bir kuruluşun personeli, İdare tarafından özelleştirilecek kuruluşlarda görevlendirilebilir ve yetkilendirilebilirler.*
>
> *Nakle tâbi personelin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre kazanılmış hak aylık derecesinden aşağı olmamak kaydıyla, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamında bulunan kamu kurum ve kuruluşlarının boş kadrolarından Devlet Personel Başkanlığınca tespit edilen kadroya, anılan Başkanlık tarafından kırkbeş gün içerisinde ataması teklif edilir. 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamı dışındaki kamu kurum ve kuruluşlarının (özelleştirme kapsamındaki kuruluşlar hariç) mevcut boş kadro veya pozisyonlarına da ihtiyaçlar doğrultusunda atama teklifi yapılabilir. (Değişik üçüncü cümle: 10/9/2014-6552/108 md.) Bu personelden 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) sayılı Cetveldeki kadrolarda istihdam edilmekte olanlar ile burada sayılan unvanlarla çalışan diğer statülerdeki personelin atama teklifleri, Araştırmacı unvanlı kadrolara veya istekleri hâlinde 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) sayılı Cetvelde yer alan unvanlar hariç olmak üzere öğrenim durumları itibarıyla ihraz etmiş oldukları unvanlara ilişkin kadrolara, daha önce bu unvanlara ilişkin kadro veya pozisyonlarda bulunmuş olması ve atama yapılacak kadro unvanının 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerde yer alması kaydıyla yapılır. Ancak (1) sayılı cetvelde yer alan, mesleğe özel yarışma sınavı ile giren ve belirli süreli meslek içi eğitimden sonra özel bir yeterlik sınavı sonucunda göreve alınanların atama teklifleri, söz konusu görev unvanına uygun kadrolara yapılır. Devlet Personel Başkanlığı tarafından gönderilen*

atama teklif yazısının atamayı yapacak kamu kurum ve kuruluşuna intikalinden itibaren otuz gün içerisinde bu kurum ve kuruluş tarafından atama işlemlerinin yapılması zorunludur. Naklen atanan personel hakkında geçici 9 uncu madde hükümleri dikkate alınır.

Kuruluşun satılması veya devredilmesi halinde bu kuruluşta çalışan nakle tâbi personelin ataması yukarıdaki hükümlere göre yapıldıktan sonra atama emri, ilgili personele atamayı yapan kurum veya kuruluş tarafından, istihdam fazlası personel için yapılacak atama emri ise kuruluşu tarafından 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. Personelin işe başlama sürelerine ve işe başlamama halinde yapılacak işlemlere ilişkin olarak 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 62 ve 63 üncü maddeleri hükümlerinin uygulanmasından atamayı yapan kamu kurum ve kuruluşu sorumludur. Kurum ve kuruluşlar atama ve göreve başlatma işlemlerinin sonucunu en geç onbeş gün içerisinde Devlet Personel Başkanlığına bildirirler. Yeni kurumunda görevine başlayan personel istekleri halinde, boş kadro bulunması ve ilgili mevzuata uygun olması şartıyla eski kadro veya pozisyonuna uygun kadrolara kurumlarınca atanabilirler. Askerlik görevlerini yapmakta olanlar için yukarıdaki süreler terhislerini takip eden aybaşından itibaren başlar. Bu madde gereğince diğer kamu kurum ve kuruluşlarına yapılacak nakil sebebiyle boşalan kadro ve pozisyonlar, boşaldıkları tarihten itibaren herhangi bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

Bu maddenin birinci fıkrasına göre diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilmek üzere Devlet Personel Başkanlığına bildirilen personelin, kuruluşun kamu tüzel kişiliğinin sona erdiği tarihten, yeni kurumlarında göreve başlayacakları tarihi takip eden aybaşına kadar geçecek süreye ilişkin olarak eski kadro veya pozisyonlarına ait aylık, ücret, varsa ikramiye ve ücrete bağlı diğer malî hakları ile yeni kurumlarında göreve başlayacakları tarihe kadar geçecek süredeki sosyal hak ve yardımları (harcırah, sağlık giderleri, cenaze giderleri ve ölüm yardımı) Özelleştirme Fonundan ödenir ve bunlardan T.C. Emekli Sandığına tâbi olanların bu süre içinde Sandıkla olan ilgileri devam eder. Eski görev yerinden alınan aylık ve diğer malî haklar için borç çıkarılmaz ve kurumlar arasında herhangi bir hesaplaşma yapılmaz. Personelin Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihten yeni görev yerlerine başlayacakları tarihe kadar geçecek süredeki aylık ve ücretlerindeki artışlar, beşinci ve altıncı fıkraların uygulanmasında dikkate alınmaz. Bu personelden nakil sürecinde emekli olanlara T.C. Emekli Sandığınca ödenen emekli ikramiyeleri, makam, görev ve temsil tazminatları ile ölüm yardımları, ödenmesini takiben iki ay içerisinde faturası karşılığında Hazine tarafından T.C. Emekli Sandığına ödenir. Nakil hakkına sahip olarak iş kanunlarına tâbi çalışmakta iken özelleştirme uygulamaları nedeniyle istihdam fazlası personel olarak belirlenenlerden, kararın kendilerine tebliği tarihinden başlayarak on gün içinde nakil hakkından vazgeçtiğini beyan edenlerin iş sözleşmeleri feshedilmiş sayılır ve bunların ihbar ve kıdem tazminatları Özelleştirme Fonundan karşılanır. Kuruluşun özelleştirme uygulaması sonucu nihai devir işlemlerinin onaylanmasına ilişkin kararın Resmi Gazetede yayımından itibaren on gün içinde nakil hakkından vazgeçtiğini çalıştığı kuruluşa yazılı olarak bildiren nakil hakkına sahip iş kanunlarına tâbi personelin de iş sözleşmeleri feshedilmiş sayılır ve bunların ihbar ve kıdem tazminatları Özelleştirme Fonundan karşılanır. Diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilmek üzere isimleri Devlet Personel Başkanlığına bildirilenlerden; nakil süreci içerisinde kıdem tazminatına hak kazandıracak şekilde iş sözleşmeleri sona erenlerin kıdem tazminatları da Özelleştirme Fonundan ödenir. İş kanunlarına tâbi olarak çalışmakta iken, bu madde gereğince diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilen personele kıdem tazminatı ödenmez ve bunların önceden kıdem tazminatı ödenmiş süreleri hariç, kıdem tazminatına esas hizmet süreleri 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine göre emekli ikramiyelerinin hesabında dikkate alınır.

Bu madde hükümlerine göre kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilen sözleşmeli personel ile iş kanunlarına tâbi personele, Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihteki kadro ve pozisyonlarına ilişkin olarak bildirim tarihi itibarıyla almakta oldukları sözleşme ücreti, ücret (fazla mesai ücreti hariç), ikramiye, bankacılık tazminatı, ek ücret, ek ödeme, teşvik ödemesi ve benzeri adlarla yapılan ödemelerin toplam net tutarının (bu tutar sabit bir değer olarak esas alınır); nakledildiği kurum veya kuruluştaki kadro veya pozisyonlara ilişkin olarak yapılan aylık, ek gösterge, ikramiye, her türlü zam ve tazminatları (ek tazminat ve bankacılık tazminatı dâhil), makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, sözleşme ücreti, ücret, ek ücret, ek ödeme, teşvik ödemesi, döner sermaye payı ve benzeri adlarla yapılan her türlü ödemelerin (fazla mesai ücreti, fiilen yapılan ders karşılığı ödenen ek ders ücreti hariç) toplam net tutarından fazla olması halinde aradaki fark tutarı, herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaksızın fark kapanıncaya kadar ayrıca tazminat olarak ödenir. Atandıkları kurumdaki kadro unvanı veya pozisyonlarında isteğe bağlı olarak herhangi bir değişiklik olanlarla, başka kurumlara geçenlere fark tazminatı ödenmesine son verilir.

399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (1) sayılı cetvelde belirtilen kadrolarda görev yapmakta iken nakle tâbi tutulan personelin (bu Kanuna göre anonim şirket halinde birleştirilen kuruluşlardaki personel dâhil), Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihteki kadrolarına ilişkin olarak bildirim tarihi itibarıyla almakta oldukları aylık, ek gösterge, zam, özel hizmet tazminatı, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı bir bütün olarak, göreve başladıkları tarihi izleyen aybaşından geçerli olmak üzere üç yıl süre ile saklı tutulur ve şahsa bağlı haktan yararlanılan süreler 5434 sayılı Kanunun ek 68 inci ve ek 73 üncü maddelerinde belirtilen sürelerin hesabında (daha önce nakledilenler dâhil) dikkate alınır. İlgililerin yeni kadrolarına atandıkları tarihten önce, eski kadroları için mevcut olan ve saklı haklar kapsamında bulunan gösterge, puan, oran ve katsayı artışları şahsa bağlı haklarda artış sayılır. Ancak eski kadro için bu tarihten sonra ihdas edilmiş hiçbir malî ve sosyal hak ve yardım ile sair ödemeler şahsa bağlı hak kapsamında değerlendirilmez. Atanılan kadrodaki derece yükselmeleri veya kademe ilerlemeleri, aylık gösterge ve ek gösterge dışındaki ödemelerde, şahsa bağlı olarak saklı

tutulan hakların ödendiği eski kadronun derecelerinin yükseltilmesi veya kademelerinin ilerletilmesi sonucunu doğurmaz. Bu personelin (bu Kanuna göre anonim şirket halinde birleştirilen kuruluşlardaki personel dâhil), Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihteki kadrolarına ilişkin olarak bildirim tarihi itibarıyla almakta oldukları aylık, ek gösterge, ikramiye, her türlü zam ve tazminatları (ek tazminat ve bankacılık tazminatı dâhil), makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, ücret (fazla mesai ücreti hariç), ek ücret, ek ödeme ve benzeri adlarla yapılan ödemelerin toplam net tutarının (bu tutar sabit bir değer olarak esas alınır); nakledildiği kurum ve kuruluş tarafından şahsa bağlı hak olarak ödenen aylık, ek gösterge, zam, özel hizmet tazminatı, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı ödemeleri ile şahsa bağlı hak dışında yapılan ikramiye, ücret, ek ücret, ek ödeme, ek tazminat, teşvik ödemesi, döner sermaye payı ve benzeri adlarla yapılan her türlü ödemelerin (fazla mesai ücreti, fiilen yapılan ders karşılığı ödenen ek ders ücreti hariç) toplam net tutarından fazla olması hâlinde aradaki fark tutarı, herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaksızın fark kapanıncaya kadar ayrıca tazminat olarak ödenir. Atandıkları kurumdaki kadro unvanı veya pozisyonlarında isteğe bağlı olarak herhangi bir değişiklik olanlarla, başka kurumlara geçenlere şahsa bağlı hak uygulaması ile fark tazminatı ödenmesine son verilir."

13. 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un*"Mahkemenin görevi"* başlığını taşıyan 1. maddesi şöyledir:

"Uyuşmazlık Mahkemesi; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile görevlendirilmiş, adli ve idari yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözmeye yetkili ve bu kanunla kurulup görev yapan bağımsız bir yüksek mahkemedir.(...)"

14. Aynı Kanun'un *"Hüküm uyuşmazlığı"* başlıklı 24. maddesi şöyledir:

"1 nci maddede gösterilen yargı mercileri tarafından, görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş, aynı konuya ve sebebe ilişkin, taraflarından en az biri aynı olan ve kararlar arasındaki çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesi olanaksız bulunan hallerde hüküm uyuşmazlığının varlığının kabul edileceği belirtilmiştir.

Anılan hükme göre, hüküm uyuşmazlığının varlığı için:

a) Uyuşmazlık yaratan hükümlerin, adli ve idari yargı mercileri tarafından verilmesi,

b) Konu, dava sebebi ve taraflardan en az birinin aynı olması,

c) Her iki kararın da kesinleşmiş olması,

d) Kararlarda davanın esasının hükme bağlanması,

e) Kararlar arasındaki çelişki nedeniyle hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunması koşullarının birlikte gerçekleşmesi aranmaktadır."

15. Aynı Kanun'un *"Hüküm uyuşmazlıklarında uygulanacak inceleme kuralları"* başlıklı 25. maddesi şöyledir:

"Hüküm uyuşmazlıklarında Uyuşmazlık Mahkemesi, Danıştay Yargılama usulünün bu kanuna aykırı olmayan hükümlerini uygulamak suretiyle anlaşmazlığın esasını da karara bağlar.

(Mülga ikinci fıkra: 2/7/2018 – KHK-703/183 md.)

Uyuşmazlık Mahkemesi hüküm uyuşmazlıklarını dosya üzerinde inceleyerek karara bağlar. Gerekli gördüğü hallerde veya istek üzerine tarafları dinleyebilir."

VI. İNCELEME VE GEREKÇE

İlk İnceleme

16. Uyuşmazlık Mahkemesinin Muammer TOPAL'ın Başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ın katılımlarıyla yapılan 17/04/2023 tarihli toplantısında, dosyanın usul yönünden incelenmesi sonunda;

17. Hüküm uyuşmazlığı bulunduğu ileri sürülen idari yargı ve adli yargı kararlarının incelenmesinden; ortada idari (İzmir 2. İdare Mahkemesi 10/06/2020 tarih ve E.2019/795, K.2020/568 sayılı) ve adli (İzmir 4. Asliye Hukuk Mahkemesi 12/05/2014 tarih ve E.2010/260, K.2014/256 sayılı) yargı yerlerince verilmiş ve kesinleşmiş kararlar bulunduğu, davanın taraflarının aynı olduğu anlaşılmıştır.

18. Konu ve dava sebebinin aynı olup olmadığının incelenmesinden; uyuşmazlığın, Ziraat Bankasında Müdür Yardımcısı olarak görev yapmakta iken Ege Üniversitesine Araştırmacı olarak atanan davacıya ödenen fark tazminatlarının 2009 Eylül ayından itibaren kesilmesine ve geriye dönük yersiz ödemelerin adına borç çıkartılmasına ilişkin işlemin tebliği üzerine doğduğu anlaşılmıştır.

19. Başvurucu vekilince, Ege Üniversitesi Rektörlüğüne karşı dava konusu işlemin iptaline karar verilmesi istemiyle idari yargıda dava açılırken, Ege Üniversitesi Rektörlüğü vekilince, başvurucuya ödenen fark tazminatı ödemelerinin başvurucudan tahsili istemiyle adli yargıda dava açıldığı görülmektedir.

20. Olayda her iki davanın sebebi, Ege Üniversitesinde Araştırmacı unvanıyla görev yapan başvurucuya yapılan fark tazminatı ödemelerinin hukuka aykırı olarak yapılıp yapılmadığına ilişkindir. Bir taraf, söz konusu ödemenin hukuka uygun olarak yapıldığı iddiası ile geri istenemeyeceği iddia ve savunmasında bulunurken; diğer taraf, tam aksine, yapılan ödemenin hukuka aykırı olduğundan geri istenebileceği iddia ve savunmasında olduğundan, her iki dava sebebi, yani maddi vakıalar aynıdır.

21. Dava konularına gelince; idari yargıda davanın konusu, fark tazminatlarının kesilmesi ve ödenen fark tazminatlarının geri istenilmesine ilişkin idari işlemin hukuka aykırı olduğundan bahisle iptali iken, adli yargıda da haksız ve yersiz yapıldığı iddiasıyla fark tazminatlarının istirdadına ilişkin olması nedeniyle hüküm uyuşmazlığı bulunduğu iddia edilen kararlar arasında dava konuları da aynıdır.

22. Kararlardan işin esasının hükme bağlanmasının incelenmesinden; başvurucu vekili tarafından idari yargıda açılan dava sonunda, dava konusu işlemin 4.524,68 TL'lik kısmının iptaline; idare vekili tarafından adli yargıda açılan itirazın iptali davası sonunda ise davanın kabulüne karar verildiği ve kararların kesinleştiği, böylelikle her iki kararda da işin esasının hükme bağlandığı anlaşılmaktadır.

23. Hüküm uyuşmazlığının kabul edilebilmesi için öngörülen bir diğer husus ise; kararlar arasındaki çelişki nedeniyle hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunmasıdır.İdari yargıda yapılan yargılama sonucu idari işlemin iptaline karar verilirken, adli yargıda idari işlemin hukuka uygun olduğu ve idarece istenen alacağın kısmen tahsiline karar verilmiştir. İdari yargı yerinde Kanun'a uygun bulunan idari işlemin adli yargıda yasal dayanaktan yoksun olduğuna karar verilerek, kararlar arasında oluşan çelişki nedeniyle hakkın yerine getirilmesinin olanaksız hale geldiği değerlendirilmiştir.

24. Belirtilen nedenlerle, İzmir 2. İdare Mahkemesi ile İzmir 4. Asliye Hukuk Mahkemesi kararları arasında, 2247 sayılı Kanun'un 24. maddesinde öngörülen koşulların gerçekleştiği anlaşıldığından hüküm uyuşmazlığı bulunduğuna, aynı Kanun'un 25. maddesi hükümleri uyarınca;

a. İdari Yargılama Usulü Kanunu gözetilerek Uyuşmazlık Mahkemesine yapılan başvuruya ait dilekçe ve eklerinin 30 gün içinde cevap verilmek üzere Sağlık Bakanlığına bildirilmesi, verilen cevabın karşı tarafa tebliği suretiyle dosyanın tekemmülünün sağlanmasına,

b. Usulü işlemler tamamlandıktan ve esas hakkındaki rapor yazıldıktan sonra Başkanlıkça belirlenecek tarihte işin esasının görüşülmesine oy birliği ile karar verilmiştir.

25. Bunun üzerine Uyuşmazlık Mahkemesine yapılan başvuruya ait dilekçe karşı tarafa tebliğ edilmiş; yasal süresi içerisinde sunulan cevap dilekçesinde, adli yargı yeri kararının benimsenmesi talep edilmiştir.

B. Esasın İncelenmesi

26. Uyuşmazlık Mahkemesinin Muammer TOPAL'ın Başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'nın katılımlarıyla yapılan 16/10/2023 tarihli toplantısında; başvuru dilekçesi ve ekleri, uyuşmazlığa konu edilen kararlara ilişkin dava dosyaları, ilgili Başsavcıların düşünce yazıları, dayanılan Kanun kuralları, taraflarca verilen dilekçe ve ekleri ile Raportör-Hâkim Murat UÇUR'un idari yargı kararının benimsenmesi ve buna göre adli yargı kararının kaldırıp yeni karar verilmesi yönünde hazırladığı rapor okunup incelendikten ve ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın idari yargı kararının benimsenmesi yönündeki sözlü düşünceleri doğrultusundaki açıklamaları alındıktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

27. Hüküm uyuşmazlığına ilişkin olayın, idari yargıda davacı adli yargıda davalı başvurucuya fark tazminatı ödenip ödenmeyeceği konusunda çıkan uyuşmazlık üzerine, başvurucuya yersiz ödendiği belirlenen 33.577 TL'nin yasal faiziyle birlikte ödenmesinin istenilmesinden kaynaklandığı görülmektedir.

28. Dava dosyalarının incelenmesinden; Ziraat Bankası A.Ş.'de 399 sayılı KHK eki 1 sayılı cetvele tabi müdür yardımcısı olarak görev yapmaktayken, 4046 sayılı Kanun uyarınca davalı idareye araştırmacı olarak 24/05/2002 tarihinde atanan davacı tarafından, maaşının ödenmesi sırasında 4046 sayılı Kanun uyarınca ödenen fark tazminatının hesabında önceki kurumunda ödenen ek tazminat, bankacılık tazminatı ve ikramiyenin dikkate alınmamasına ilişkin işlemin iptali ve ödenmeyen parasal haklarının yasal faiziyle birlikte ödenmesine hükmedilmesi istemiyle açılan davada, İzmir 2. İdare Mahkemesinin 22/04/2003 tarih ve E.2002/1205, K.2003/587 sayılı kararıyla dava konusu işlemin iptaline, yoksun kaldığı parasal haklarının davanın açıldığı tarihten itibaren hesaplanacak yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine karar verildiği, kararın Danıştay Beşinci Dairesinin 08/06/2004 tarih ve E.2003/5744, K.2004/2771 sayılı kararıyla gerekçe değiştirerek onandığı ve Danıştay Beşinci Dairesinin 15/12/2004 tarih ve E.2004/6076, K.2004/5412 sayılı kararıyla kararın düzeltilmesi isteminin reddedilerek kesinleştiği; davacının, ödenmeyen parasal haklarının anılan karar uyarınca ödenmesi istemiyle yaptığı başvurunun zımnen reddi üzerine eski ve yeni görevleri arasındaki parasal hak farkının ödenmesi sırasında, eski görevinin parasal haklarının, ek tazminat ve bankacılık tazminatının yeni kurumuna atandığı tarihteki net farkıyla, şahsa bağlı saklı tutulan unsurların ödeme tarihine kadar yapılan maaş artışları yansıtılarak hesaba katılmak suretiyle belirlenerek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açtığı davada; İzmir 4. İdare Mahkemesinin 29/12/2005 tarih ve E.2004/1644, K.2005/1600 sayılı kararıyla,davacının şahsa bağlı haklarının

güncel tutarı ile ödenmesi gerektiği gerekçesiyle zımni ret işleminin iptaline, yoksun kaldığı parasal haklarının yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine karar verildiği, kararın Danıştay Beşinci Dairesinin 17/04/2009 tarih ve E.2006/3342, K.2009/2033 sayılı kararı ile davacı her ne kadar Danıştay Beşinci Dairesinin 08/06/2004 tarih ve E.2003/5744, K.2004/2771 sayılı kararına dayanarak dava açmış ise de iptal kararının onanmasına ilişkin kararda değiştirilen gerekçenin açıklayıcı bir yorumdan ibaret olması; esasen davacı ve onunla aynı konumda olan personele 4046 sayılı Kanun'un 22. maddesi hükümlerine göre eski kurumundaki maaş unsurları üzerinden ödeme yapılmayıp atandığı ve kurumundan ayrıldığı tarihteki maaşı ile yeni kurumunda hak ettiği maaş arasında fark mevcut ise tazminat olarak bu farkın yeni kurumundaki maaşına eklenerek ödenmesinin, dolayısıyla şahsa bağlı hak olan ödeme unsurlarının da yeni kurumundaki maaşında güncelleme yapılmak suretiyle değerlendirilmesinin gerekmesi karşısında, isteğinin dayanağının bulunmadığı, davacıya açıklanan biçimde yapılan hesaplamaya dayalı ödemelerde Kanun'a aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle kararın bozulmasına karar verildiği; mahkemece bozma kararına uyularak, davacıya yapılan ödemelerde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle08/04/2010 tarih ve E.2010/337, K.2010/432 sayılı karar ile davanın reddine karar verildiği, bu kararın da Danıştay Beşinci Dairesinin 14/11/2011 tarih ve E.2010/5155, K.2011/6307 sayılı kararıyla onandığı ve 11/12/2012 tarih E.2012/1868, K.2012/8583 sayılı kararı ile kararın düzeltilmesinin isteminin reddine karar verildiği; yukarıda anılan İzmir 4. İdare Mahkemesince verilen iptal, kabul kararının Danıştay Beşinci Dairesinin kararı ile bozulması üzerine, bu karar uyarınca ödenen toplam 10.389,11 TL ile Haziran 2006-Ağustos 2009 tarihleri arasında işgal ettiği kadro karşılığı alması gereken maaşı ile güncellenmiş olarak almakta olduğu maaşı arasındaki fark tazminatı olan 23.993,08 TL olmak üzere borç çıkarıldığı, borç tutarında düzeltme yapan davalı idarenin dava konusu işlem ile 33.577 TL kişi borcu çıkardığı ve bu borcun doğuş sebebini yine İzmir 4. İdare Mahkemesince verilen iptal, kabul kararına istinaden ödenen fark tazminatının Danıştay Beşinci Dairesince bozulması olduğu; borcun doğuş tarihinin ise yersiz fark tazminatı ödendiği tarih 15/06/2002 ve 15/08/2009 olarak belirtildiği, davacı tarafından söz konusu işlemin iptali ile fark tazminatlarının atandığı tarihten itibaren güncel değerleriyle hesaplanarak yasal faiziyle birlikte ödenmesine hükmedilmesi istemiyle bakılan davanın açıldığı ve davanın davacıya ödenen fark tazminatlarının kesilmesine yönelik ret kararının onanarak kesinleştiği, hüküm uyuşmazlığına konu idari yargıdaki dava konusu uyuşmazlığın ödenen fark tazminatlarının davacıdan geri istenilmesinden kaynaklandığı anlaşılmıştır.

29. Somut olayda; adli yargı yerince, idari yargı yerinde verilen ve yargılama sürecinde kesinleşen ret kararına dayanılarak *"idari yargıda yapılan yargılama sonucunda davacının fark tazminatının ödenmesinin iptaline yönelik açtığı davanın reddine karar verildiği"* gerekçesiyle, bilirkişi raporuna göre hesaplanan 115,91 TL işlemiş faiziyle birlikte 33.577 TL üzerinden davanın kabulü ile itirazın iptaline karar verildiği, bu süreçte de davacıya ödenen 33.577 TL tutarındaki fark tazminatının geri istenilmesine ilişkin 19/11/2009 tarih ve 2015 sayılı işlemin tesis edildiği, bu işleme karşı idari yargı yerinde açılan davanın da nihai olarak *"şahsa bağlı saklı hak kapsamında üç yıllık sürenin sona erdiği 24/05/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak yapılan ödemelerin geri istenilmesine olanak bulunmadığı"* gerekçesiyle 4.524,68 TL'lik kısmının iptaline, kalan 29.052,32 TL'lik kısmı yönündense reddine karar verildiği, idari yargı yerindeki kısmen iptal ve kısmen ret kararı nedeniyle de adli ve idari yargı yerleri kararları arasında hüküm uyuşmazlığının doğduğu anlaşılmaktadır.

30. Yukarıda anılan 4046 sayılı Kanun'un 22. maddesindeki düzenleme uyarınca, davacının aynı Kanun uyarınca ödenen fark tazminatının hesabında önceki kurumunda ödenen ek tazminat, bankacılık tazminatı ve ikramiyenin de dikkate alınarak üç yıl süreyle şahsa bağlı saklı hak kapsamında yararlanacağı, buna göre şahsa bağlı hak süresinin son bulduğu tarihe kadar davacıya yapılması gereken ödemelere ilişkin davacının açtığı ilk davada kesinleşen iptal, kabule ilişkin yargı kararı da dikkate alınarak, davacıya anılan döneme ilişkin yapılan ödemeler borç çıkarılamayacağı, bu durumda da şahsa bağlı saklı hak kapsamında üç yıllık sürenin sona erdiği 24/05/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak yapılan ödemelerin geri istenilmesine imkân bulunmadığı anlaşılmaktadır. İdari yargı yeri kararı da aynı yöndedir.

31. Bu durumda, adli yargı yerince idari yargı kararının esas alınarak karar verilmesi gerektiği, nitekim adli yargı yerinde verilen kararda da idari yargı yerindeki ilk ret kararına dayanıldığı, bu kararın ardından idari yargı yerince verilen yeni kararın benimsenerek hüküm uyuşmazlığı incelemesinde dikkate alınması gerektiği açıktır.

32. Yine yukarıda anılan 2247 sayılı Kanun hükümleri uyarınca, yapılan hüküm uyuşmazlığı incelemesi sonucunda, aralarında hüküm uyuşmazlığı bulunan farklı yargı kolları kararlarından birisinde ortaya çıkan çözüm Uyuşmazlık Mahkemesince doğru bulunmazsa, benimsenmeyen bu kararın kaldırılması ve tümüyle yeni bir karar verilmesi mümkündür. Zira, Uyuşmazlık Mahkemesi, hüküm uyuşmazlığı incelemelerinde ilk derece mahkemelerinin verdikleri kararlarla bağlı değildir. Bu durumda, benimsenmeyen karar kaldırılıp yeni bir karar verileceğinden, Uyuşmazlık Mahkemesince verilen karar, kaldırılan karar yerine hüküm ve sonuç doğuracaktır. Bir başka deyişle; Uyuşmazlık Mahkemesinin bu kararı kesindir, maddi anlamda kesin hüküm teşkil etmekte ve kesin hükmün doğurduğu sonuçları doğuracaktır.

33. Uyuşmazlık Mahkemesince, bu uyuşmazlıktaki gibi idari yargı kararının benimsenmesi durumunda, salt adli yargı kararının kaldırılması yeterli bulunmayıp, idari yargıda verilen kısmen iptal kararı çerçevesinde yeni bir hüküm tesisi zorunludur.

34. Bu itibarla, idari yargı yerince dava konusu işlemin 4.524,68 TL'lik kısmının iptali yönünde verilen kararın hukuka uygun olduğu ve adli yargı yerince verilen (tam) kabul kararının kaldırılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

35. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak; İzmir 2. İdare Mahkemesi kararının benimsenmesi,

İzmir 4. Asliye Hukuk Mahkemesi kararının kaldırılarak ve usuli kazanılmış haklar kapsamında yargılama giderleri yönünden kaldırılan karar tarihi dikkate alınarak yeni karar verilmesi suretiyle hüküm uyuşmazlığının giderilmesine karar verilmesi gerekmiştir.

VII. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. İzmir 2. İdare Mahkemesinin 10/06/2020 tarih ve E.2019/795, K.2020/568 sayılı KARARININ BENİMSENMESİ suretiyle,

B. İzmir 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 12/05/2014 tarih ve E.2010/260, K.2014/256 sayılı kararının KALDIRILMASINA,

C. İzmir 8. İcra Dairesinin 2010/1148 Esas sayılı ilamsız icra takip dosyasına borçlu N.K tarafından yapılan itirazın iptali davasının kısmen KABULÜNE, kısmen REDDİNE,

1- Davalı N.K'nın İzmir 8. İcra Dairesinin 2010/1148 Esas sayılı takip dosyasına yaptığı itirazın 29.052,32 TL asıl alacak yönünden iptali ile takibin bu alacak kalemi yönünden kaldığı yerden devamına,

2- Davacı Ege Üniversitesi Rektörlüğünün iptal talebinin 4.524,68 TL asıl alacak yönünden reddine,

3- Davacı Ege Üniversitesi Rektörlüğünün icra inkar tazminatı talebinin, takip konusu alacağın belirli olmadığı anlaşıldığından reddine,

4- Harçlar Kanunu uyarınca, kaldırılan karar tarihi itibariyle alınması gereken 1.984,57 TL harcın davalı N.K'dan tahsili ile hazineye irat kaydına,

5- Bu dava için davacı Ege Üniversitesi Rektörlüğü tarafından yapılan 292 TL yargılama giderinden kabul oranına göre hesaplanan (% 86,53) 252,70 TL'nin davalı N.K'dan alınarak davacı Ege Üniversitesi Rektörlüğüne ödenmesine,

6- Kaldırılan karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi Genel Hükümler uyarınca hesaplanan 3.486,30 TL vekâlet ücretinin davalı N.K'dan tahsili ile davacı Ege Üniversitesi Rektörlüğüne ödenmesine,

7- Kaldırılan karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi Genel Hükümler uyarınca hesaplanan 1.500 TL vekâlet ücretinin davacı Ege Üniversitesi Rektörlüğünden tahsili ile davalı N.K'ya ödenmesine,

D. Bu suretle HÜKÜM UYUŞMAZLIĞININ GİDERİLMESİNE,

16/10/2023 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Muammer	Nilgün	Doğan	Eyüp
TOPAL	TAŞ	AĞIRMAN	SARICALAR

Üye	Üye	Üye
Ahmet	Mahmut	Bilal
ARSLAN	BALLI	ÇALIŞKAN